

АТОМНИК УКРАЇНИ

№15 (1114) 15 вересня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВРЯТУВАТИ УРАНОВИДОБУВНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов: «Є надія, що «СхідГЗК» почне працювати»

На початку вересня у Міністерстві енергетики України відбулася нарада, що стосувалася подальшої долі ДП «СхідГЗК», стратегічного урановидобувного підприємства України, яке повністю зупинило виробничу діяльність. Цього разу, на відміну від попередніх таких зустрічей, відбулося конструктивне обговорення і прийняття необхідних рішень за участю Міністра енергетики Германа Галушенка, першого його заступника Юрія Власенка, президента ДП НАЕК «Енергоатом» Петра Котіна, виконувача обов'язків генерального директора Комбінату Сергія Шовгеля, інших посадовців, а також народного депутата Дмитра Чорного. Участь у нараді взяли Голова Атомпрофспілки Валерій Матов, його заступник, керівник ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич.

Як повідомив Валерій Матов, одним із перших на нараді було обговорено питання необхідності посилення кадрового потенціалу Комбінату.

Як відомо, трудовий колектив «СхідГЗК» звернувся з петицією до Президента з вимогою врятувати підприємство та урановидобувну галузь України, і в ній вказувалося, що «до повної та тривалої зупинки виробничої діяльності підприємства, забезпечення урановою сировиною АЕС України призвели некваліфікова-

ні та безвідповідальні дії керівництва ДП «СхідГЗК», яке очолює Шовгеля С.В.».

«На нараді було запропоновано посилити управління Комбінату мінімум двома керівниками, — сказав Валерій Матов. — Однією з кандидаток було названо Бугайова Ігоря Васильовича, нинішнього директора ВП «Аварійно-технічний центр». І це виправдано, адже він у минулому гірник, зокрема має досвід ліквідації гірничовидобувних об'єктів».

Президент ДП НАЕК «Енергоатом» Петро Котін

надав учасникам наради інформацію щодо можливої фінансової підтримки Комбінату, доповів про підготовлені відповідні розрахунки, які передбачають кошти на погашення заборгованостей із зарплати, за енергосії, постачання води, тепла тощо.

Фінансування буде здійснюватися за рахунок ДП НАЕК відповідно до довгострокового договору між ДП «СхідГЗК» та ДП НАЕК «Енергоатом» на поставку уранового оксидного концентрату. І відповідно до бюджетної програми «Державна підтримка урановидобувного підприємства на часткове покриття витрат на виробництво уранового оксидного концентрату». З урахуванням нинішньої ціни на уран. Цінову політику щодо уранової продукції буде обговорено додатково.

На нараді вказувалося також, що для відновлення виробничого процесу Комбінату бракує фахівців критично важливих спеціальностей. (Закінчення на 2-й стор.)

ПЕРЕДУМОВА ТА ЄДИНА МОЖЛИВІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕКОМЕНДАЦІЙ МАГАТЕ

Деокупувати ЗАЕС та Енергодар!

13 вересня 2022 року в «Енергоатомі» відбулася нарада за результатами роботи місії Міжнародного агентства з атомної енергії на Запорізькій атомній електростанції щодо шляхів реалізації наданих МАГАТЕ рекомендацій. В нараді взяли участь президент ДП НАЕК «Енергоатом» Петро Котін, в.о. Голови Держатомрегулювання Олег Коріков, в.о. гендиректора ЗАЕС Ігор Мурашов та інші фахівці.

«Головною передумовою та єдиною можливістю для виконання рекомендацій МАГАТЕ, які ми отримали після візиту місії Агентства на Запорізьку АЕС, зокрема щодо зони навколо ЗАЕС, є повна деокупація станції та Енергодара, виведення зі станційного майданчика російських військових, техніки та зброї, а також представників Росатома», — зазначив Петро Котін.

Цю позицію підтримав і Олег Коріков, який переконав, що повернути ситуацію на Запорізькій АЕС у нормальний безпековий стан можливо лише за умови деокупації і демілітаризації промислового майданчика станції та міста Енергодара. «Зону безпеки, про яку йдеться в рекомендаціях МАГАТЕ, ми розуміємо тільки у сенсі, що деокупована, демілітаризована, безпечна зона, яка відповідає всім

фундаментальним принципам МАГАТЕ», — додав він.

Окремо обговорили питання роботи працівників ЗАЕС. Петро Котін нагадав, що персонал станції, який працює у край важких умовах уже понад пів року, — дуже виснажений, але героїчно виконує свої обов'язки.

«Деокупація не тільки майданчика ЗАЕС, а й міста Енергодара важлива ще й тому, що персонал станції, який мешкає у місті-супутнику, повинен працювати в нормальних умовах, спокійно відпочивати після змін і приходити на свої робочі місця в нормальному фізичному та психологічному стані», — підкреслює Петро Котін. І додав, що відповідно до однієї з рекомендацій МАГАТЕ для всіх працівників станції мають бути створені прийнятні умови.

«Ми у постійному контакті з керівництвом та працівниками ЗАЕС, знаємо й розділяємо позицію генерального директора станції

щодо захисту та підтримки її персоналу. Наразі психологічний стан працівників значно погіршився, триває величезний тиск з боку російських загарбників. Фактично персонал перебуває на межі зриву. Людям потрібно створити нормальні умови для роботи, щоб вони виконували свої обов'язки на тому рівні безпеки, на якому працювали 40 років до того як на ЗАЕС зайшли російські загарбники. Необхідно негайно вирішувати питання зі створення демілітаризованої зони з виведенням загарбників із території розташування АЕС», — заявив очільник «Енергоатома».

Він підкреслює, що попри те, що персонал дійсно виснажений і людям дуже важко, вони героїчно та з усією відповідальністю виконують обов'язки з підтримки енергоблоків у безпечному стані. «Енергоатом» зробить все можливе для захисту та підтримки своїх працівників та членів їхніх родин.

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДИ КЕРІВНИКІВ НПП В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Громадська рада порадила. Чи дослухається Міндовкілля?

Днями відбулося засідання громадської ради Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України. На порядку денному одним із питань було — «Про призначення на посади керівників НПП в умовах воєнного стану».

Громадська рада розглядала заяву голови профкому ППО НПП «Карпатський» Ігоря Купчак, яку він подав за дорученням трудового колективу цієї природоохоронної установи.

На засідання були запрошені голова і члени Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування, експерти громадської ради та інші зацікавлені організації. Серед цих «інших зацікавлених організацій» були і представники Атомпрофспілки, зокрема заступниця завідувачки відділу колективно-договірної та правової роботи Олександра Кравчук та представник інформаційної служби — головний редактор «Атомника України» Людмила Гап'юк.

Трудовий колектив НПП «Карпатський» є організаційною ланкою Атомпрофспілки і має право на її допомогу та підтримку, зокрема й юридичну, а також інформаційний супровід усіх питань, що виникають у трудовому колективі і потребують вирішення.

Нинішня проблема одного із найстаріших Національних природних парків України, який входить у сотню найкращих у світі та посів перше місце в рейтингу НПП у Європі 2020 року, полягає в тому, що

в розпал війни з РФ керівництво Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України вирішило терміново змінити керівника цього природоохоронного закладу, не повідомивши про це трудовий колектив, який упродовж багатьох років плідно працював зі звільненням (невідомо за що, адже аудит не проводився!) очільником НПП паном Слободяном.

Голова профкому Парку Ігор Купчак, який 38 років працював тут, поставив слушні запитання присутнім на засіданні громадської ради народним депутатам, представникам міністерства: «Навіщо розвалювати налагоджену роботу колективу? Чи не краще шукати з ним компроміси?» Представники міністерства мотивували своє рішення щодо усунення з посади пана Слободяна тим, що він не може такий довгий термін бути виконувачем обов'язків керівника.

Народні депутати Василь Вірастюк, на 87-му виборчому округу якого розташований Парк, та Олена Криворучкіна, заступниця голови Комітету ВР з питань екологічної політики та природокористування, які брали участь у засіданні громадської ради, наголосили, що не є представниками жодної зі сторін конфлікту та

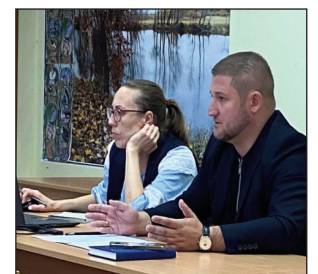
не люблять будь-яку кандидатуру на пост очільника установи, їхня мета — збереження Парку та забезпечення умов для його розвитку. Вони поставили слушні запитання: чому так терміново під час війни змінюють керівника і в чому доцільність такої кадрової ротації, чому трудовому колективу не пояснили причини звільнення попереднього очільника, чому новий керівник не здатний розповісти про концепцію розвитку Парку і чи є вона у нього взагалі?

Громадська рада рекомендувала міністерству владнати конфліктну ситуацію у колективі НПП, відсторонивши призначеного керівника, доручити виконувати обов'язки директора Парку одному із заступників попереднього очільника, тим самим розблокувавши економічну сторону роботи установи.

Коментуючи рішення громадської ради, голова профкому НПП Ігор Купчак наголосив, що засідання цього

поважного органу було скликане саме з ініціативи їхнього трудового колективу і питання, яке розглядалося, викликало неабияку активність і членів самої ради, і громадських організацій, і зацікавлених осіб. Бо несправедливість очевидна: не можна у такий непрозорий спосіб призначати керівників.

«Попередній очільник не мав жодних зауважень по роботі, — каже Ігор Васильович, — добросовісно працював і добивався результатів. Чому в міністерстві не розглядали його кандидатуру як майбутнього керівника? Де логіка? І які причини для звільнення? Ось це найбільше й обурює людей. Спротив триватиме доти, доки ми не відчемо зміну ставлення міністерства до громади, до колективу. А в цілому — до природоохоронної справи України. Бо така тенденція з призначенням очільників продовжуватиметься надалі й по інших парках, а нині 50

відсотків з них мають керівників, які тимчасово виконують обов'язки».

«Міністерство — це орган управління і воно має мотивувати колектив, а не ламати налагоджену роботу, — каже Олександра Кравчук. — На засіданні громадської ради представники міністерства навіть не змогли чітко сказати,

чим було викликано призначення нового керівника установи».

Народний депутат Олена Криворучкіна запропонувала розглянути порушені на громадській раді проблеми на Комітеті Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування.

АТОМПРОФСІЛКА НА ЗАХИСТІ ПРАЦІВНИКІВ

Особливості реформування підприємств ДАЗВ

15 вересня відбулася робоча нарада керівництва Атомпрофспілки за участю Голови Валерія Матова та його заступника Олексія Лича, заступниці завідувачки відділу колективно-договірної та правової роботи Олександри Кравчук із заступником Голови Державного агентства України з управління зоною відчуження (ДАЗВ) Максимом Шевчуком, виконувачем обов'язків директора новоствореного державного спеціалізованого підприємства «Центральне сервісне підприємство з експлуатації, відновлення та безпеки» (ДСП ЦСП) Олегом Котляренко.

Державне агентство України з управління зоною відчуження розпочало реформування організаційно-управлінської структури підприємств, що належать до сфери управління ДАЗВ. У профспілковій сторони є щодо перебігу цього процесу обурення упередження.

Микола Тетерін, представник Атомпрофспілки у Чорнобильській об'єднаній організації профспілки (ЧООП), який був присутній на нараді, коментує профспілкові претензії:

— Понад місяць ми ведемо перемовини з адміністрацією щодо долі двох підприємств: ДСП «Екоцентр» та ДП ЦОТІЗ (державне підприємство «Центр організаційно-технічного та інформаційного забезпечення управління зоною відчуження»). «Екоцентр» планується приєднати до ДП ЦППРВ (державне підприємство «Центральне підприємство з поводження з РАВ»). При цьому передбачається звільнення частини працівників, передусім управлінців, які виконують, як стверджує адміністрація, «дублюючі функції». У липні вийшов відповідний наказ керівництва ДАЗВ. Після того, як профспілка стороною втрутилась у ситуацію, адже скорочення персоналу профспілка допустити не може, дію цього наказу було призупинено до 31 грудня 2022 року.

Інша ситуація щодо ДП ЦОТІЗ. Тут уже прийнято рішення: є відповідний наказ ДАЗВ про повну його ліквідацію. Передбачається, що новостворене підприємство — ДСП «Центральне сервісне підприємство з експлуатації, відновлення та безпеки» — буде займатися у тому числі й питаннями ЦОТІЗ. Але з огляду на те, що ще відсутній штатний розпис нового підприємства, до того ж нове підприємство не є правонаступником ЦОТІЗ, тому й немає законодавчо передбачених зобов'язань щодо прийняття працівників з цього підприємства. Тож зважаючи на невизначеність майбутнього, кого візьмуть на роботу, а кого ні, зараз у колективі ЦОТІЗ склалася напружена конфліктна ситуація. Ми якраз і займаємося врегулюванням цього питання, щоб зняти соціальну напругу, яка й без того тут величезна. У підприємства немає коштів навіть на ви-

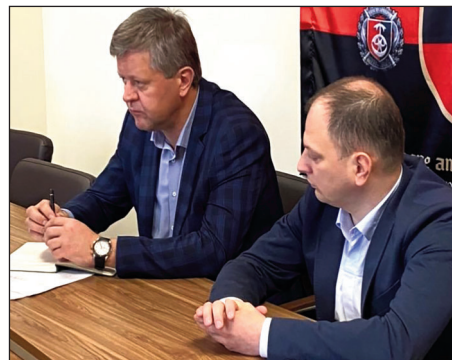
плату заробітної плати, працівники отримують лише 10 відсотків, не кажучи про виплати, які необхідні будуть під час скорочення персоналу.

ДСП ЦСП перебирає на себе усі сервісні функції не лише ЦОТІЗ, а й частину функцій ДП ЦППРВ: опалення, водопостачання, електропостачання, послуги ЖКГ, харчування тощо. Щодо майбутнього реформування ЦППРВ — поки що це проєкт, який планується реалізувати наступного, 2023 року.

На нараді ми обговорювали ці питання з виконувачем обов'язків директора ДСП ЦСП, головою ліквідаційної комісії ЦОТІЗ. Незрозуміло, як відбуватиметься це реформування. Потрібний штатний розпис нового підприємства, а передусім — кошти. Пізніше це питання обговорять у Міндовкілля на нараді під керівництвом заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України Олександра Краснолуцького, участь в обговоренні візьмуть директори підприємств і представники Атомпрофспілки.

За наслідками обговорення під час робочої наради в Атомпрофспілці було знайдено порозуміння між профспілковою стороною та представниками ДАЗВ і новоствореного ДСП ЦСП, передусім щодо звільнення працівників ЦОТІЗ. Зокрема, з приводу жінок, які перебувають сьогодні у відпустці по догляду за дитиною, їм обов'язково запропонують посади у новоствореному підприємстві. Були отримані запевнення представника ДАЗВ щодо проведення необхідних розрахунків і виплат працівникам, які приймуть рішення звільнитися у зв'язку з ліквідацією ЦОТІЗ. Було також обговорено необхідність підвищення заробітної плати з огляду на підвищення розміру прожиткового мінімуму тощо.

Сторони домовилися провести наступного тижня ще одну зустріч для

більш конкретного обговорення означених профспілкою питань.

Лілія СОКОЛОВА
Фото Людмили ГАП'ЮК

ВРЯТУВАТИ УРАНОВИДОБУВНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов: «Є надія, що «СхідГЗК» почне працювати»

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

«Через кризову ситуацію на СхідГЗК відбувається великий відплив спеціалістів, передусім керівників, — каже Валерій Матов. — Так, наприклад, вже усі керівники шахт написали заяву на звільнення. Усіх трьох шахт! На підході із заявою на звільнення і керівник гідрометалургійного заводу ДП «СхідГЗК». Багато кваліфікованих працівників Комбінату пішли до лав Збройних Сил України.

Зважаючи на усі обставини, на нараді було прийнято однозначне рішення: найближчим часом, а точніше — у найближчі дні — необхідно запустити Комбінат у роботу. «При цьому, зазначає Валерій Матов, міністр наголосив: запустити не циклічно, а повним циклом і безперервно».

А для початку потрібно забезпечити виробництво СхідГЗК необхідною сировиною. Перший транш Комбінату планується на суму 42,5 млн гривень.

«У своєму виступі я зазначив: для того, щоб люди повірили, що СхідГЗК почне працювати, що є надія, що виробництво відновиться, необхідно навести основний доказ цього — потрібно, передусім, розраховуватися з боргами із заробітної плати. Різні варіанти пропонувалися, вони ще вивчаються. Так, було запропоновано паралельно із запуском виробництва віднайти можливість розраховуватися з працівниками для початку за два місяці (усього чотири місяці зарплатної заборгованості). А далі — з виплатою поточної зарплати — забезпечити планомірне погашення усього боргу.

Я звернувся до міністра з пропозицією одразу після запуску виробництва провести конференцію трудового колективу за участю представників державного органу управління, НАЕК «Енергоатом» інших зацікавлених організацій, а також Атомпрофспілки. Герман Васильович підтримав її й одразу дав доручення своєму першому заступнику Власенку Юрію Миколайовичу щодо участі у заході. Влада має пояснити працівникам свої плани. Адаже і далі буде непростю: частину персоналу доведеться скоротити у зв'язку із зняттям з експлуатації Смолінської та Інгульської шахт, починаючи з 2023-го та 2027 років відповідно. Відповідні документи лежать у Кабміні ще з грудня минулого року. Водночас треба думати про перспективний розвиток Новокосятинського родовища, яке за запасами урану є найпотужнішим у Європі. Треба якнайшвидше запускати у роботу урановидобувне підприємство, яке перебуває у простій з травня цього року».

«ЧИСТЕ МАЙБУТНЄ» У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ

Благодійність не має кордонів

Я вже неодноразово висвітлював питання благодійної діяльності в зоні відчуження, яку здійснюють різноманітні підприємства, установи, організації, а також інші юридичні та фізичні особи.

Повномасштабне військове вторгнення російської федерації в Україну, що почалося 24 лютого 2022 року, стало справжнім викликом та лихом для держави та кожного з нас. За майже півтора місяці, коли зона відчуження перебувала в окупації, значна частина техніки, обладнання, матеріалів, засобів забезпечення виробничого процесу та організації роботи, а також соціально-побутового обслуговування працівників, які залишилися в зоні відчуження, були або вивезені загарбниками, або знищені ними. На превеликий жаль, участь у цьому ганебному явищі взяли й окремі самоселенці та особи без постійного місця проживання, які залишилися в зоні відчуження.

Після деокупації колективи підприємств зони відчуження приступили до відновлення інфраструктури Чорнобиля та діяльності його підприємств.

Проте умови воєнного стану та обмежене фінансування державних програм практично унеможливили виконання у найкоротші терміни цих робіт, у тому числі ремонт гуртожитків, виробничих приміщень, забезпечення харчуванням працівників. Вкрай не вистачало будівельних матеріалів та інструменту, спеодягу, оргтехніки для відновлення роботи, а також продуктів харчування для працівників, елементарних засобів санітарії для забезпечення побуту самих працівників, які прибули для відновлення роботи підприємств.

У зв'язку з тим, що Ерік Камбаріан, керівник Фонду, сьогодні перебуває у Сполучених Штатах Америки, розмова буде з Вадимом Пастернаком, який є представником Фонду в Україні. На моє прохання він передав запитання своєму керівникові й отримав на них відповіді.

— Шановний пане Еріку! Розкажіть, будь ласка, про Фонд, який Ви очолюєте, коли він був заснований та які основні напрями його діяльності?

— Фонд був заснований у 2016 році в США. Основним видом діяльності його є дослідження та надання ветеринарної допомоги тваринам, а також допомоги певним категоріям людей на території, що постраждали внаслідок техногенних катастроф, таких, наприклад, як Чорнобильська зона відчуження.

Практично з початку діяльності Фонду його основний погляд був спрямований на територію, що постраждала від Чорнобильської катастрофи, найбільшої у світі техногенної аварії.

Із 2016 року Фонд надав десятки тисяч доларів у вигляді грантів на медичне обслуговування учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та постраждалих від неї дітей.

Фонд об'єднує науковців, ветеринарів та волонтерів з понад 20 країн світу, а з 2017 року тісно співпрацює з Державним агентством України з управління зоною відчуження, адміністрацією м. Славутич, підприємствами, які розміщені в зоні відчуження, та не байдужими до долі тварин працівниками цих підприємств.

Одним з основних наших партнерів з питання допомоги безхатнім тваринам, які залежать від людей, особливо під час надзвичайних ситуацій, є SPCA International — товариство із запобігання жорстокому поводженню з тваринами. Разом з SPCA International працюємо над

тим, аби припинити жорстоке поводження з тваринами та їх стражданням за допомогою інноваційних програм, що служать як тваринам, так і людям, які здійснюють догляд за ними.

Із 2017 року діє Чорнобильська програма по догляду за безхатніми тваринами. За цей час було прооперовано та стерилізовано сотні собак та кішок у зоні відчуження та м. Славутич. Завезено та роздано сотні кілограмів кормів для тварин. Споруджено та відремонтовано десятки місць для їх харчування.

— Пане Еріку, чому Ваш Фонд зосередився на зоні відчуження? Що Вас поєднує з нею?

— Я вже говорив про те, що наш Фонд зосередився на території, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Якщо на інших територіях питання поводження та лікування безхатніх тварин поставлено більш-менш нормально, то в зоні відчуження, де практично відсутнє населення, це питання потребує постійної уваги.

Я побував у Чорнобилі з різними місіями з 2013 року. Спочатку відвідав майданчик

ЧАЕС, місце безпосередньої аварії. Побачив власними очима проблеми. Потім познайомився з чудовими та небадужими людьми. Вислухав їх.

Тому вирішили звернути увагу на надання необхідної допомоги з різних напрямів на цій території.

(Закінчення на 4-й стор.)

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

АТОМНИЙ СПОРТ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

(Продовження.
Початок у №8)

Значною подією у спортивному житті Вараша став XXV міжнародний турнір з боксу, присвячений Дню Незалежності та 30-й річниці пуску першого блока Рівненської АЕС. На ринзі місцевого Палацу культури ім. Л. Українки зібралося понад двісті боксерів України, Ізраїлю, Росії, Білорусі, Молдавії та багатьох міст нашої країни. На ювілейному турнірі було засновано кубок пам'яті Фрідмана М.А. для кращого боксера змагань. Микола Абрамович був одним із тих, хто стояв біля витоків зародження боксу в місті атомників. Після закінчення інституту, працюючи інженером-механіком АЕС, відвідував секцію та тренував юних спортсменів Вараша, а згодом на громадських засадах працював віцепрезидентом Федерації боксу України. Цього разу кубок було вручено боксеру з Ізраїлю Йосефу Авед ель Гані — переможцю двадцяти восьми міжнародних турнірів. Вручив його синині покійного генерального директора Рівненської АЕС Денис.

У місті-супутнику Запорізької АЕС Енергодарі вперше проведено відкритий чемпіонат міста з вітрильного спорту серед дітей та підлітків. Перегоном відбувалися на прогулянковому каналі в центрі міста і численні глядачі мали можливість за ними спостерігати з набережної Дніпра. Провів регату юних моряків дитячий вітрильний клуб «Екватор» та Енергодарська міська вітрильна федерація. Восени минулого року в місті була організована дитяча секція вітрильного спорту. За максимально короткий термін яхтсмени, юні моряки та батьки дітей відремонтували сім одномісних дитячих суден типу «Луч», на яких і змагалися енергодарці та їхні гості із Запоріжжя, Дніпра, Нікополя та Ялти. Переможці регати були нагороджені медалями і кубками, а всі юні яхтсмени отримали спеціальні призи від спонсорів — рятівні спортивні жилети і фірмові кашкети моряків.

У Южноукраїнську проведено XX ювілейний легкоатлетичний пробіг, присвячений Дню енергетика. Незважаючи на несприятливі погодні умови, на старт вийшло понад 250 шанувальників королеви спорту з Києва, Донецька, Запоріжжя, Львова, Херсона, Сімферополя, Полтави, Одеси, Кіровограда, Кишинєва та міст-супутників українських АЕС. Наймолодший учасник, южноукраїнець Маша Волковий — п'ять років, найстарший — мешканці Жовтих Вод Владислав Кокін — 84 роки. Командну першість вибороли КЛБ «Ритм» (Жовті Води), на другому місці КЛБ «СКІФ» (Енергодар) і на третьому — ККСС «Олімп» (Южноукраїнськ). Абсолютними переможцями пробігу стали: у жінок Г. Пешкова (Жовті Води), у чоловіків Ю. Грицак (Миколаїв).

У Москві відбувся чемпіонат світу з пауерліфтингу, участь у ньому брали атлети 14 країн світу. Українських атомників представляв на змаганнях атлет з Вараша Іван Кльок — інструктор реабілітаційно-спортивного комплексу Рівненської АЕС. Вихованець тренера Шинкаря М.М. привіз з Москви золоту медаль чемпіона світу та став першим у місті спортсменом, який піднявся на найвищу сходинку світового п'єдесталу пошани.

2011 рік
На чемпіонаті Європі з пауерліфтингу серед спортсменів з вадами опорно-рухового апарату успішно виступили вихованці енергодарського тренера Кумейка С.М. 14-річна Аліна, донька тренера, виборола дві золоті медалі у

вправах «народний жим» та жим лежачи. Дві золоті медалі у Р. Топоркової і золота та срібна — у Н. Єжової. У чоловіків золота та срібна нагородили в активі С. Белікова і бронзова — у М. Григор'єва. У підсумку енергодарські спортсмени привезли на Батьківщину дев'ять медалей, з них шість — золотих.

Найтитулована у команді Раїса Топоркова народилася 18 лютого 1986 року. Майстер спорту міжнародного класу, чемпіонка світу, Європи, багаторазова чемпіонка і рекордсменка України. Тернистим був шлях дівчини до спортивних вершин. Доля Раїси чимось нагадує сюжет мелодрами зі щасливим хепіендом. Сільська дівчинка, інвалід дитинства, з неблагополучної сім'ї, днями сиділа на міському базарі в саді на милостиню... А вже за кілька років підкорила спортивні вершини!

— Якщо чесно, то я не соромлюся цього факту своєї біографії, — зізнається Раїса, — по-іншому ніколи б не зустріла свого тренера Кумейка С.М. і не зайнялася спортом. Після тієї доленосної зустрічі на енергодарському базарі Раїса вже через кілька днів прийшла до тренувальної зали, де Сергій Михайлович займався з дітьми-інвалідами. Було їй тоді 16 років.

— Після перших тренувань тіло так боліло, — згадує спортсменка, — що здавалося, не піднесу ложку до рота. Тренер підбадьорював, казав: треба потерпіти й організм звикне до нових навантажень. Сталася, як могла. Потім стало легше, я закохалася в цей вид спорту. А незабаром прийшли і результати.

Багато допомагають спортсменці керівництво атомної станції та профспілковий комітет: надали житло, оплачують поїздки на змагання та проведення навчально-тренувальних зборів. У житті Раїса — весела, енергійна та активна людина, сильна духом і працьовита.

У червні цього року спортсмени Атомпрофспілки вперше взяли участь у Міжнародному фестивалі робітничого спорту в болгарській Албени. Атомники змагалися у турнірах з мініфутболу, шахів, плавання, стрітболу, тенісу, настільного тенісу, пляжного волейболу. Найбільш успішно виступили енергодарські шахісти К. Криволапов, Р. Іванчук, С. Цатурян, які вибороли бронзові медалі, а капітан та тренер команди К. Криволапов показав найкращий результат на першій дошці і був нагороджений золотою медаллю. Бронзовим призером в естафеті 4х50 м стала і наша четвірка плавців — О. Савчук, Є. Зайчик, О. Орехов, А. Орловський.

У серпні в Ялті відбувся XIII чемпіонат Європи з плавання в категорії «Masters» (ветерани), в якому взяли участь спортсмени ККСС «Олімп» — М. Усатенко, О. Гайдук, О. Палій, С. Хілько. У комбінованій естафеті 4х50 м южноукраїнці вибороли бронзові медалі, а Сергій Хілько став срібним призером в особистій першості на дистанції 100 м вільним стилем.

У жовтні в Нікополі проведені фінальні змагання XX ювілейної Спартакіади провідних колективів фізкультури України. У групі КФК команда ДП «СхідГЗК» виборола друге місце, а в групі спортивних клубів — ККСС «Олімп» Южноукраїнської АЕС був шостим.

Державна служба молоді та спорту України підбила підсумки річного рейтингу спортивних шкіл країни. Комплексна дитячо-юнацька спортивна школа ППО ВП ХАЕС (директор — Кравчук В.Л.), яка в цей рік відзначала свій 25-річний ювілей, визнана кращою спортивною школою країни. Звання чемпіонів країни в рік ювілею вибороли вихованці школи — фехтувальник Д. Пундик і самбіст Ю. Пилипчук, чоловіча та жіноча команди з фехтування. Звання «Заслужений майстер спорту» було присвоєно самбісту І. Васильчуку.

2012 рік

5 квітня на сцені Національної опери України жовтоводська бігунка Кокіна В.Я., член клубу оздоровчого бігу «Ритм», отримала Всеукраїнську премію «Гордість країни». На відміну від премій, що існують в Україні, вона вручається звичайним людям, життя та вчинки яких є прикладом мужності, гуманності та життєлюбства. Бронзову статуетку спортсменці вручили мер Києва та чотириразова олімпійська чемпіонка з плавання Я. Клочкова. Владилена Яківна — це яскравий приклад безмежних можливостей людини, сили духу, невичерпної енергії. Сильна, скромна та життєрадісна людина.

Багато років пропрацювала головним лікарем-педіатром у жовтоводській міській лікарні. З роками організм почав давати збої, з'явилися хронічні болічки, почало турбувати серце — потрібно було щось робити. До стадіону поїздки у змагання та проведення навчально-тренувальних зборів. У житті Раїса — весела, енергійна та активна людина, сильна духом і працьовита.

У червні цього року спортсмени Атомпрофспілки вперше взяли участь у Міжнародному фестивалі робітничого спорту в болгарській Албени. Атомники змагалися у турнірах з мініфутболу, шахів, плавання, стрітболу, тенісу, настільного тенісу, пляжного волейболу. Найбільш успішно виступили енергодарські шахісти К. Криволапов, Р. Іванчук, С. Цатурян, які вибороли бронзові медалі, а капітан та тренер команди К. Криволапов показав найкращий результат на першій дошці і був нагороджений золотою медаллю. Бронзовим призером в естафеті 4х50 м стала і наша четвірка плавців — О. Савчук, Є. Зайчик, О. Орехов, А. Орловський.

У серпні в Ялті відбувся XIII чемпіонат Європи з плавання в категорії «Masters» (ветерани), в якому взяли участь спортсмени ККСС «Олімп» — М. Усатенко, О. Гайдук, О. Палій, С. Хілько. У комбінованій естафеті 4х50 м южноукраїнці вибороли бронзові медалі, а Сергій Хілько став срібним призером в особистій першості на дистанції 100 м вільним стилем.

ХАЕК «Енергоатом». У турнірі взяли участь п'ять українських команд: ЗАЕС, ХАЕС, ЮАЕС, РАЕС, СхідГЗК та дві російські — «ЧМЗ» (Глазов) і «МСЗ» (Електросталь). У фіналі зустрілися українські колективи: РАЕС — ЮАЕС. Вигравши зустріч у серії додаткових шестиметрових ударів (основний час 0-0), господарі майданчика втретє стали володарями головного призу. Южноукраїнці — другі, команда ДП «СхідГЗК» — на третьому місці. Родзинкою свята була товариська зустріч між командами ветеранів кievського «Динамо» та вараського «Ізотопа», яка завершилася бойовою нічиєю 5-5. На полі вболівальники побачили багато зірок вітчизняного футболу, які прибули до міста атомників не тільки з метою популяризації гри, а й відвідали будинок для дітей-інвалідів Рівненського обласного центру соціальної реабілітації та подарували малечі домашній кінотеатр, телевізор, футбольну атрибутику.

У столиці Великої Британії, Лондоні, пройшли XXX літні Олімпійські ігри. Атомний спорт був представлений на Іграх чотирма своїми вихованцями: легкоатлетом О. Сітковським (Жовті Води), плавчинєю Г. Дзеркаль (Южноукраїнськ), фехтувальником Д. Бойко (Нетішин) та пауерліфтингістою Р. Топорковою (Енергодар). На жаль, цього разу спортсмени-атомники залишилися без олімпійських нагород: Р. Топоркова — шоста в турнірі пауерліфтингісток паралімпійців, О. Сітковський — дванадцятий у марафонському забігу, Г. Дзеркаль — вісімнадцята на доріжжї басейну, а Д. Бойко вивів з боротьби за медалі ще на попередньому етапі.

Улітку спортсмени ХАЕК «Енергоатом» удруге відвідали Болгарію, де в приморській Варні взяли участь у Х Міжнародному робітничому фестивалі. Здобутки атомників: одна золота та дві срібні і бронзові нагороди. Чемпіоном Фестивалю з боротьби на піску став енергодарець С. Тілін. Срібні та бронзові медалі — у наших дівчат у турнірах з пляжного і класичного волейболу. Срібні медалі — у южноукраїнських плавців М. Усатенка і О. Гайдучка. За підсумками трьох днів змагань збірна «Енергоатома» виборола шосте командне місце.

У вересні в Алушту відвідалися фінальні змагання Всеукраїнської міжгалузевої спартакіади трудящих України і вперше збірна Атомпрофспілки виборола перше загальнокомандне місце. Переможцями спартакіади в особистих змаганнях стали легкоатлети О. Шутько, Н. Черкас, М. Дерев'янчук, рукоборці І. Абрамович та В. Яшурко, гирьовик В. Стельмах, шахіст Е. Ковальов. Срібні медалі — у наших футзалістів і бронзові — у волейболістів.

Цей рік став ювілейним для СК «Енергетик» Нетішина. Гучна слава нетішинського спорту народилася не на порожньому місці: вона формувалася у трудових колективах будівельників, у навчальних закладах — місцевих школах та професійно-технічному учи-

лищі. Але з початком експлуатації першого енергоблока Хмельницької АЕС центр спортивно-масової та оздоровчої роботи перемістився у бік атомників. Спортивний комплекс «Енергетик», головний девіз якого — масовість, що переростає в майстерність, відзначив своє 25-річчя. Біля його витоків стояли Степаненко І.А., Феденяк Е.Т., Пенчук С.Г., Карп'юк В.Ю. Люди активні й небайдужі до спорту і кожний з них зробив вагомий внесок у становлення фізкультурної організації, однієї з кращих у галузі та Хмельницької області.

СК «Енергетик» — це своєрідний цех змістовного дозвілля та відпочинку, до складу якого входять стадіон, плавальний басейн, зали для фехтування, боротьби, боксу, спортивні майданчики для гри в баскетбол, волейбол, теніс. Успіях сприяють розвитку фізичної культури і спорту серед працівників та членів їхніх сімей адміністрація і профспілкова організація АЕС. Цікаво, що кілька років тому колишній генеральний директор станції Володимир Софіюк до власного шістдесятиріччя піднявся на найвищу точку Європи — гору Ельбрус.

Хмельницька АЕС — єдина в Компанії ХАЕК «Енергоатом», в якій спортивний комплекс та Комплексна дитячо-юнацька спортивна школа перебувають у прямому підпорядкуванні профспілкової організації. Працює понад двадцять секцій з різних видів спорту, якими керують досвідчені, дипломовані тренери та інструктори, серед яких А. Бухтійчук, М. Вагнер, С. Кузьмінчук, С. Харченко, Ю. Тюпкін, С. Пенчук та інші. Щорічно проводиться спартакіада підрозділів атомної електростанції та ціла низка різноманітних змагань — міські, обласні та всеукраїнські турніри з різноманітних видів спорту серед дітей та дорослих. Жіноча та чоловіча волейбольні команди успішно грають в аматорських лігах країни, а футбольна збірна — у чемпіонаті області.

Сьогодні СК «Енергетик» очолює Заслужений працівник фізичної культури і спорту України Балаєн С.А., людина енергійна й авторитетна, його надійний заступник — Карп'юк В.Ю., працює в колективі тридцять п'ять років.

19 жовтня в Палаці культури «Енергетик» Южноукраїнська відбулося спортивно-театралізоване свято з нагоди 20-річчя створення ЦФСК «Атом України». Учасників ювілейного зібрання тепло вітали

Голова Атомпрофспілки Матов В.О., голова ППО ДП ХАЕК «Енергоатом» Лич О.В., представники Національного олімпійського комітету України, Всеукраїнського спортивного товариства «Україна», мер міста Южноукраїнська. Творчий колектив Палацу культури «Енергетик» Южно-Української АЕС подарував спортсменам захоплюючу концертну програму.

З нагоди ювілею було відзначено велику групу спортивних працівників, тренерів, спортсменів, активістів та ветеранів. За внесок у розвиток олімпійського руху в країні відзнакою Національного олімпійського комітету України були нагороджені Лич О.В., голова ППО ХАЕК «Енергоатом», та Кравчук В.Л., директор КДЮСШ ППО ХАЕС. Відзнакою Атомпрофспілки нагороджені Чудінов В.О., заступник начальника УСР РАЕС, Петрицький Л.М., фізкультурний активіст ЧООП, Ковальов В.П., голова КФК ЧАЕС, Гук М.В., голова ППО ВП ХАЕС, Нежурка О.А., директор ФОЦ СхідГЗК, Балаєн С.А., директор СК «Енергетик» ППО ХАЕС.

Почесною грамотою Атомпрофспілки були нагороджені Діброва В.М., директор СОК ЗАЕС, Степанцов О.І., директор ККСС «Олімп» ЮАЕС, Ковальова О.В., інструктор КФК ЧАЕС, Сивінський В.В., ст. інструктор-методист КФК ЗАЕС, Клімов О.М., директор басейну ФОК ЗАЕС. Грамотою Президії Атомпрофспілки нагороджено 12 осіб, 10-м ветеранам спортивного клубу оголошено подяку.

Десятка кращих спортсменів Атомпрофспілки за період з 1992 по 2012 роки за версією «Атомника України»: Дмитро Бойко (фехтування, ХАЕС), Дмитро Бабійчук (самбо, ХАЕС), Ганна Дзеркаль (плавання, ЮАЕС), Ольга Жовнір (фехтування, ХАЕС), Руслан Задворний (самбо, ХАЕС), Анатолій Мушик (важка атлетика, РАЕС), Галина Пундик (фехтування, ХАЕС), Олександр Сітковський (легка атлетика, СООП), Раїса Топоркова (пауерліфтинг, ЗАЕС), Олег Штурбабін (фехтування, ХАЕС).

Десятка кращих тренерів Атомпрофспілки за період 1992–2012 роки: Горохов Г.В. (самбо, ХАЕС), Єфремов О.С. (баскетбол, ЮАЕС), Леонтьєв І.В. (бодібільдинг, ЗАЕС), Кумейко С.М. (пауерліфтинг, ЗАЕС), Рижук О.С. (пауерліфтинг, ХАЕС), Свинтицький Д.Г. (плавання, ЮАЕС), Штурбабін В.В. (фехтування, ХАЕС).
Микола МЕРКУШЕВ
(Далі буде)

СПОРТИВНІ АТОМНІ ТАЛАНТИ

Тільки разом ми — сила!

Щороку у другу суботу вересня в Україні відзначається День фізичної культури і спорту. З цієї нагоди 10 вересня у спорткомплексі «Олімп» УСО ВП ПАЕС відбувся турнір з мініфутболу серед чоловічих команд. Але найголовнішою метою цього спортивного заходу, проведеного з певними обмеженнями в умовах воєнного стану, був збір благодійної допомоги на підтримку Збройних Сил України.

Участь у змаганнях взяли 8 команд: ФК «Рятувальник», команда ветеранів У-40, «Юніор», ФК «Арбузинка»,

команда ХЦ ВП ПАЕС, «Автолокомотив-1», «Автолокомотив-2» та команда АТГ ВП ПАЕС.

За підсумками проведених матчів було визначено переможців та призерів турніру: перше місце — у команди «Автолокомотив-2», на другому — команда АТГ, на третьому — команда ветеранів У-40.

Головною відмінністю змагань стало те, що, незважаючи на безкомпромісну боротьбу на ігровому майданчику, змагання об'єднали всіх учасників заради високої мети — допомоги нашим хлопцям, які в цей час ціною свого життя захищають нас та суверенітет нашої Держави.

Найціннішою подякою всім небайдужим людям, які люблять спорт та життя, які взяли участь у цьому спортивному заході!

Сума зібраних коштів під час турніру становила 12 тисяч 611 гривень.

Звіт про благодійну допомогу нашим військовим буде надано громадськості найближчим часом.

З повагою та побажаннями всім миру та добра — адміністрація СК «Олімп» УСО.

Катерина СПАНЧАК

Відкритий Кубок ХАЕС з армспорту

Незважаючи на похолодну зиму, але по-осінньому холодну зливу, на Хмельницькій АЕС гідно відзначили День фізичної культури і спорту України.

Відкритий Кубок Хмельницької АЕС з армспорту вже став традиційним, він зібрав професійних спортсменів і просто любителів активного дозвілля з Хмельницької, Рівненської і Львівської областей. За ініціативою членів організації молоді ППО ХАЕС це був благодійний спортивний захід по збору коштів для потреб ЗСУ і в кінцевому результаті вдалося зібрати понад 22 тисячі гривень.

У різних вагових категоріях змагалися чоловіки і жінки. Серед жінок першість виборола Анастасія Борбелюк. В абсолютній ваговій категорії на праву руку серед чоловіків перемогу здобув Филип Горний, а на ліву руку найсильнішим став Андрій Ряшко.

Нагородження переможців і призерів змагань провели

заступник генерального директора ХАЕС Богдан Шмигельський, голова ППО ХАЕС Михайло Гук і голова ОМ ППО ХАЕС Євгеній Михалець, а кубки переможцям в абсолюті вручив почесний гість турніру,

дев'ятиразовий чемпіон світу з армрестлінгу Олег Жох.

Вітаємо переможців і призерів першості, дякуємо усім, хто долучився до організації і проведення змагань!

Слава Україні! Слава нації!

«ЧИСТЕ МАЙБУТНЄ» У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ

Благодійність не має кордонів

— Ще питання стосовно подій у зоні відчуження, пов'язаних з агресією російської федерації проти України. Як Фонд зреагував на ці події?

— У лютому 2022 року ми були вражені несправедливим та неспровокованим вторгненням росії на територію України і окупацією цієї особливої території зони відчуження.

Ускрутні для України часи завдяки особистій небайдужості засновників та волонтерів Фонду було прийнято рішення допомогти не тільки тваринам, а й підприємствам у швидкому відновленні їхніх матеріальних баз та гуртожитків.

Особливу роль у цьому відіграв Вадим Пастернак, волонтер Фонду, саме він звернув нашу увагу на необхідність допомоги підприємствам, він був нашими очима в зоні відчуження, тісно спілкувався з працівниками підприємств, вивчав їхні потреби та здійснював закупівлю й доставку необхідного до зони відчуження.

З моменту деокупації Фонд надав різноманітну допомогу підприємствам зони відчуження, у тому числі ДСП ЧАЕС, м. Славутич на суму понад 80 тис. доларів США та продовжує надавати допомогу.

— Пане Еріку, Ваш Фонд надає також допомогу пожежникам ДСНС України, які розміщені у зоні відчуження. Чому до них така підвищена увага?

— Мене завжди захоплювали героїчні дії вогнеборців-чорнобильців — і тих, які 26 квітня 1986 року врятували світ, і нинішніх, які ведуть боротьбу з лісовими пожежами на території зони відчуження. Ми завжди допомагали їм.

Ви запитаете, чому підвищена увага до них. Я сам був пожежником у США з 2005 по 2019 рік. Тому їх робота мені близька та знайома. Я знаю, що таке ризикувати своїм життям, захищаючи довкілля та людей від вогневої стихії. Зараз я працюю в департаменті з нагляду за безпекою у своєму штаті Іллінойс (США) та інспектую всі 1100 підрозділів штату з метою забезпечення правил безпеки для пожежників під час виконання ними своїх обов'язків.

Коли я дізнався про те, що вогнеборці Чорнобиля потребують необхідних засобів та спецодягу для виконання своїх обов'язків, вирішив спрямувати частку коштів на розв'язання цих проблем. Від пожеж не застрахований ніхто. І ті, хто рятує світ від лиха, повинні бути усім забезпечені.

— Пане Еріку, які ваші побажання громадянам України?

— По-перше, Слава Україні! Слава ЗСУ! Ви боретеся зі злом за вільний світ, за свободу і демократію. Спасибі вам за це. Бажаю Перемоги! Фонд планує і в подальшому здійснювати свою діяльність у зоні відчуження. Проблем ще багато і нам необхідно спільно їх вирішувати.

Хочу від себе особисто та від імені Фонду подякувати ДАЗВ України, Чорнобильській ООП за сприяння у роботі Фонду та всім, хто надавав нам інформаційну та логістичну допомогу на території зони відчуження в цей час. Сподіваємося і в подальшому розвивати спільні проекти.

— Пане Еріку, дякую за цікаве інтерв'ю. Хочу висловити подяку від Чорнобильської ООП та працівників підприємств за турботу до проблем зони відчуження.

на та ту допомогу, яку надав Фонд з відновлення діяльності підприємств та збереження і підтримки екологічного стану зони відчуження.

— Вадиме, дійшла черга і до Вас. Розкажіть про себе.

— Для мене чорнобильська земля — це батьківщина. Я народився у м. Прип'ять. Деякі мої родичі залишилися на цій території після аварії на ЧАЕС у статусі самопоселенців, перебували тут навіть під час окупації.

Протягом певного часу працював на підприємстві зони відчуження, тому маю уяву про ситуацію на ній та у зоні відчуження в цілому.

Особисто я співпрацюю з Фондом з 2017 року, коли вони вперше приїхали до зони відчуження для проведення лікування та стерилізації безхатніх тварин, яких на той час розвелось дуже багато.

Моє знання місцевості та розташування усіх підприємств і організацій, знання людей дуже допомогло Фонду.

— Вадиме, перейдімо до основного питання, а саме гуманітарної місії Фонду в зоні відчуження після її деокупації.

— З самого початку військової агресії представники Фонду постійно висловлювали свою стурбованість та бажали допомогти Україні. Вивчали потреби та шляхи доставки гуманітарної допомоги. Одразу після деокупації ми збірли першу партію гуманітарки, та змогли доставити її тільки до КПП «Дитятки». До зони відчуження нас не впустили, послали нас на воєнний стан та жорсткий пропускний режим. Тому гуманітарну допомогу передали Волонтерському штабу при ДАЗВ. Звіту про розподіл цієї допомоги ми не отримали. Хоча наш Фонд вимагає цього.

Після цього ми вирішили діяти через більш авторитетну, поважну та надійнішу організацію — Чорнобильську об'єднану організацію профспілки та її представників. Деяких я знав особисто по роботі Фонду з лікування тварин, з іншими познайомився через сторінку у Фейсбукі «Чорнобиль з перших вуст». І це було кращим рішенням, оскільки через Чорнобильську ООП ми дізналися найважливішу інформацію, а саме яким підприємствам необхідна допомога для відновлення та що саме потрібно передусім.

За сприяння ДАЗВ України, Чорнобильської ООП, Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника та ДСП ЦПГРВ оперативно були вирішені логістичні питання проїзду до зони відчуження, розміщення та видача гуманітарної допомоги.

Ми намагалися рівномірно надавати допомогу всім підприємствам. Постійно отримували інформацію про першочергові потреби на тому чи іншому підприємстві від Вас особисто, Валентина Рижук та Олександра Скірти. Погоджували ці питання з Фондом та проводили закупівлю всього необхідного.

Одних тільки інструментів та матеріалів для відновлення гуртожитків і робочих приміщень було придбано на суму понад 30 тис. доларів.

Крім того, Фонд для організації роботи вишукав можливість та передав на підприємства невелику кількість ноутбуків та системних блоків до комп'ютерів. Були придбані бойлери та спальні комплекти для облаштування тимчасових місць відпочинку для працівників ЧАЕС. Про співпрацю з ДСНС розповів Ерік, тому зупиняється на цьому не буду, лише додаю, що Фонд також турбується про родини загиблих під час війни пожежників і фінансово допомагає їм.

Не забуваємо і про свою безпосередню діяльність, а це допомога безхатнім тваринам. На різних дільницях зони відчуження, в місцях скопчення тварин встановили спеціальні годівниці та постійно доставляємо корм для них. До речі, доставкою корму для тварин, виготовленням та встановленням годівниць займається ще один волонтер з України Андрій Сімон, я особисто дуже вдячний йому за його особистий внесок у діяльність організації. Разом ми робимо все, що від нас залежить.

Сьогодні Фондом надана різноманітна гуманітарна до-

помога Чорнобильському радіаційно-екологічному біосферному заповіднику, ДСП ЦПГРВ, ДСП «Екоцентр», ДСП «Північна Пуща», ДП ЦОТІЗ, ДАЗВ України, ДСП ЧАЕС, ДСНС України, ДЗ «ЦСМД ЗВ МОЗ України», ЗСУ та Національній поліції.

Фонд, незважаючи на військові дії в Україні, продовжує свою діяльність та вже у жовтні цього року планує приїхати до зони відчуження з метою продовжити надання ветеринарної допомоги тваринам, які її потребують.

Хочу від імені працівників підприємств зони відчуження подякувати Еріку Камбаріану, працівникам та волонтерам Фонду, Вам особисто за той внесок у справу відновлення діяльності підприємств зони відчуження та підтримки її екологічного стану у ці важкі для України та її громадян часи. Благодійність не має кордонів!

І ще раз дякую, Вадиме, за організацію інтерв'ю, цікаву розмову.

Хай щастить! Все буде Україною!

Геннадій МИХАЙЛЮК, провідний експерт Чорнобильської ООП

Фото Вадима ПАСТЕРНАКА, Геннадія МИХАЙЛЮКА та Валентина РИЖУКА

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000